

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

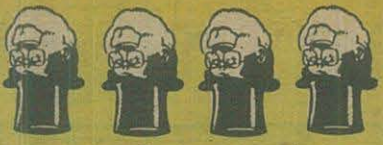
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

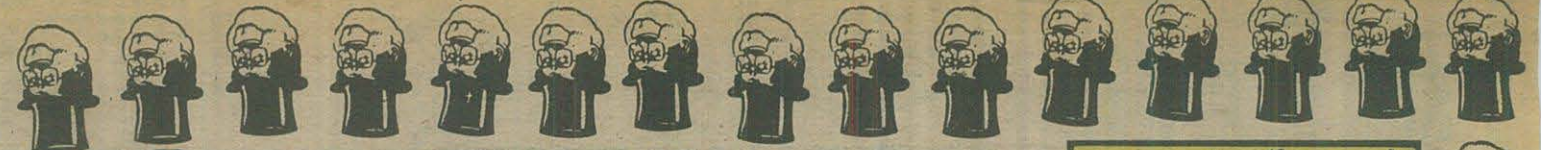
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FİYATI:
(500 TL.)
KDV dahil

21 OCAK 1990 PAZAR
SAYI: 907

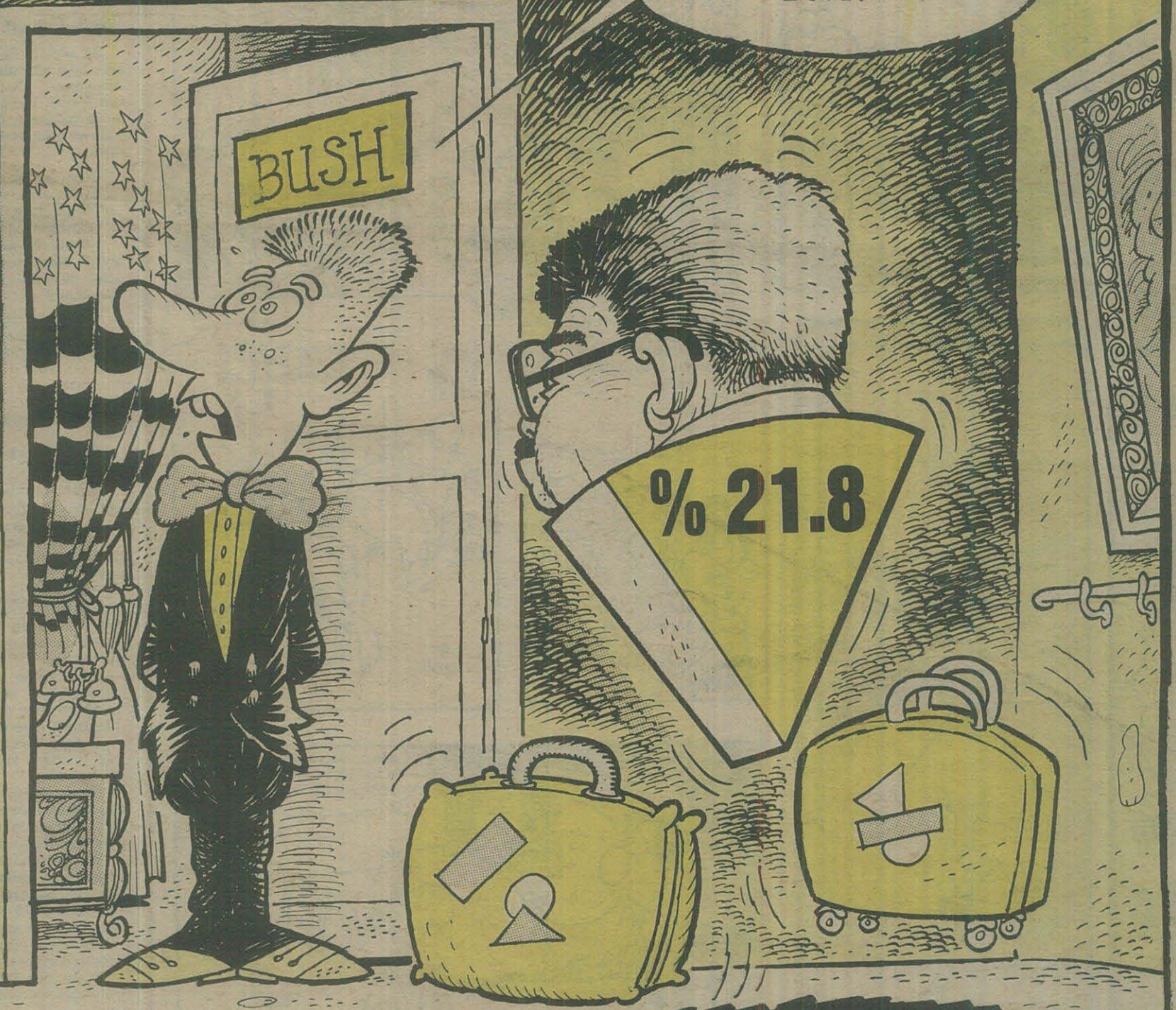
GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

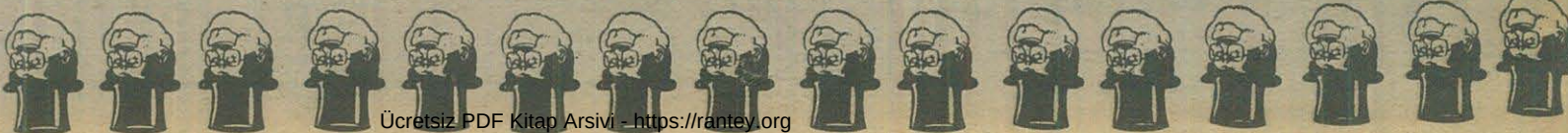

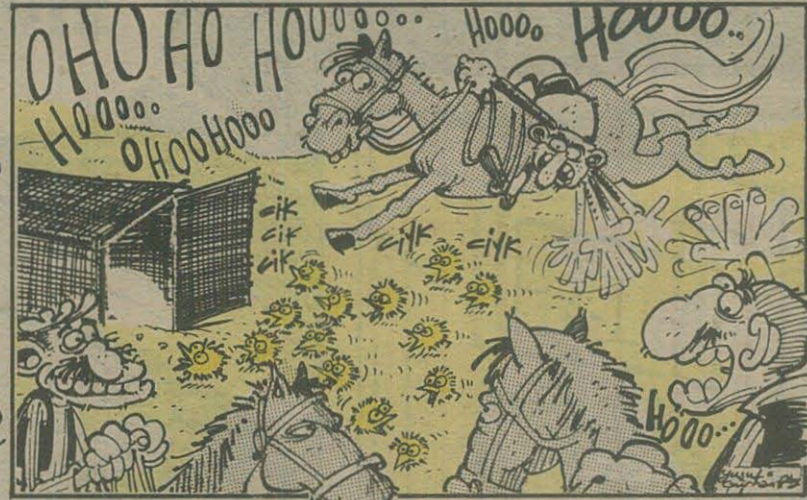
Erdal İnönü, Özal'ın gezisi nedeniyle Amerikalıları uyardı: "Özal bugünkü durumu itibarıyla Türkiye hakkında garanti veremez. Söyleyeceği sözler yalnız kendini bağlar, Türk hükümetini bağlamaz."

Mr. BUSH
TÜRKİYE'DEN
ZİYARETÇİNİZ
VAR...

BEHZAT YAKUP BÜYÜK

HAFTANIN KONUSU

Ertürk Yöndem'in Bilmedikleri...

Bir sürü polis, bir delikanlının başına üşüşmüş tahta coplarla rastgele vuruyorlar... Delikanlının üstü başı kan içinde. Kollarıyla kafasını korumaya çalışıyor. Öte yanda, üç dört polis bir genç kızı sürükleyerek götürüyor.

Olayı çaresizlik içinde izleyen vatandaşlar arasında fısıldaşmalar:

"Afedersiniz, ne oluyor acaba?"

"Efendim, öğrenci olayları!"

"Yahu bunun neresi öğrenci olayı? Baksanıza, bir öğrenciye on polis düşüyor! Bu olsa olsa polis olayı olur!"

Ertesi gün gazetelerde manşetler:

"Öğrenci olayları tırmıyor!"

İsrail polisinin eline düşen intifadaçıya dönmüş öğrenci fotoğraflarının arasında, yetkili ve de etkili birinin demeci:

"Öğrenciler! kışkırtmak isteyenler var!"

Öğrencileri kim kışkırtmak istiyor acaba?

Bizce, bu soruyu yanıtlayabilmek için önce aşağıdaki soruların yanıtlarını bulmak gerekiyor:

Öğrencileri yetersiz, çağdışı, bezdirici bir eğitim düzenine mahkûm eden kim?

Balık istifi tıkıştırıldıkları yurtlarda, öğrencilerin arkadaş ziyareti, müzik dinleme gibi en doğal gereksinimlerden bile mahrum bırakılmaları kimin marifeti?

Pislik içinde leş gibi mutfaklarda pişen şeylerin, leş gibi yemekhanelerde öğrencilerin önüne yemek diye sürülmesinin sorumlusu kim?

Eğitime harcanması gereken parayı "işadami kredisi"ne dönüştüren sihirbaz kim?

Öğrencileri ülke sorunları üzerinde düşünmeye özendirecek önlemleri alacakları yerde, üzerlerine polis sürmek için fırsat gözleyenler kimler?

Bu soruların yanıtlarını bizler biliyoruz ama, galiba Ertürk Yöndem bilmiyor! Bilsen, o komik Türkçesi ve o yapmacıklı yüz ifadesiyle o saçma programı yapmazdı.

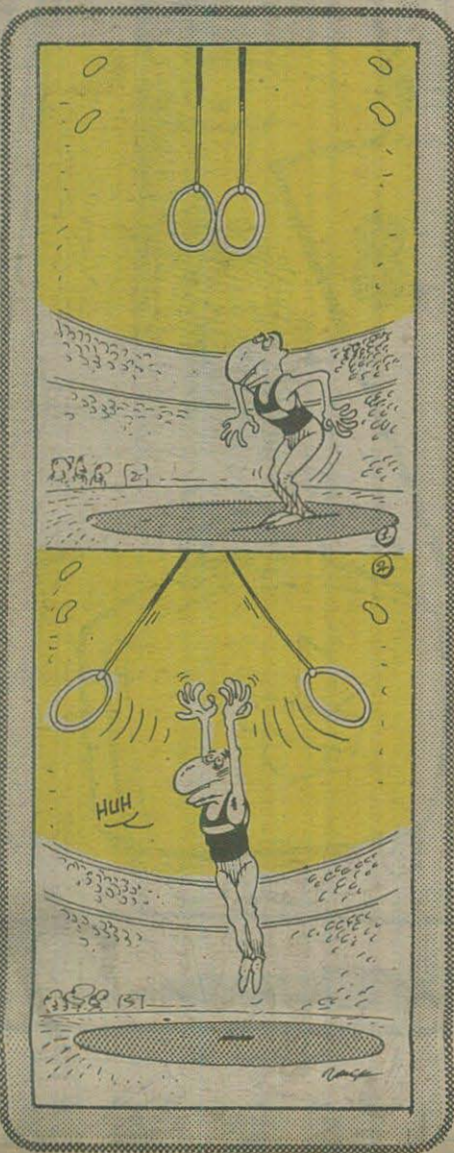
"Efendim, öğrenci olaylarını nasıl değerlendiriyorsunuz?"

"Valla, ben kendim esnafım. Esnaf esnaflığını, öğrenci öğrenciliğini bilsin yovi!"

Arkasından:

Rinni rinni rin!

Voksa Ertürk Bey komedi programı yapıyor da, biz mi farkında değiliz?

● -ANAP cadı kazamı gibi kaynıyor. Batan gemiden kaçan kaçana herkes birbirini suçluyor

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

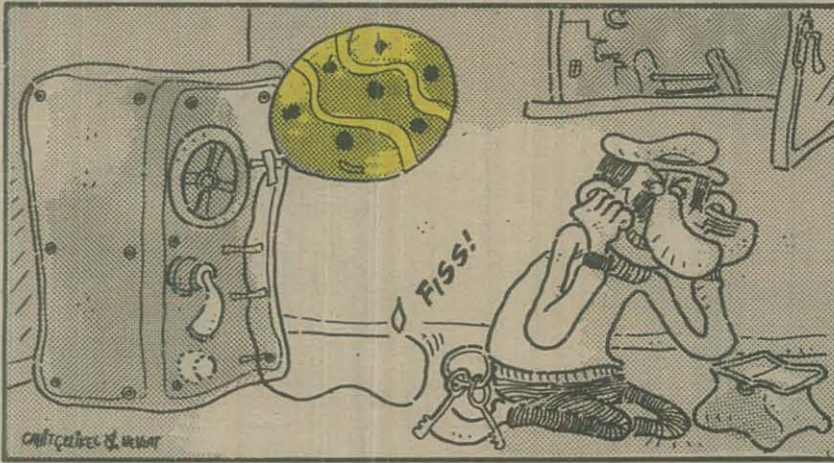
● Büyük borçlarla senet mafyası, küçüklerle mahkeme uğraşiyor

● YÖK'te yeni düzenlemelere gidiliyor

● Güneş Gazetesi ve Sokak Dergisi askerlikle ilgili yayınlarından ötürü toplatıldı.

● Hava kirliliği korkunç boyutlarda

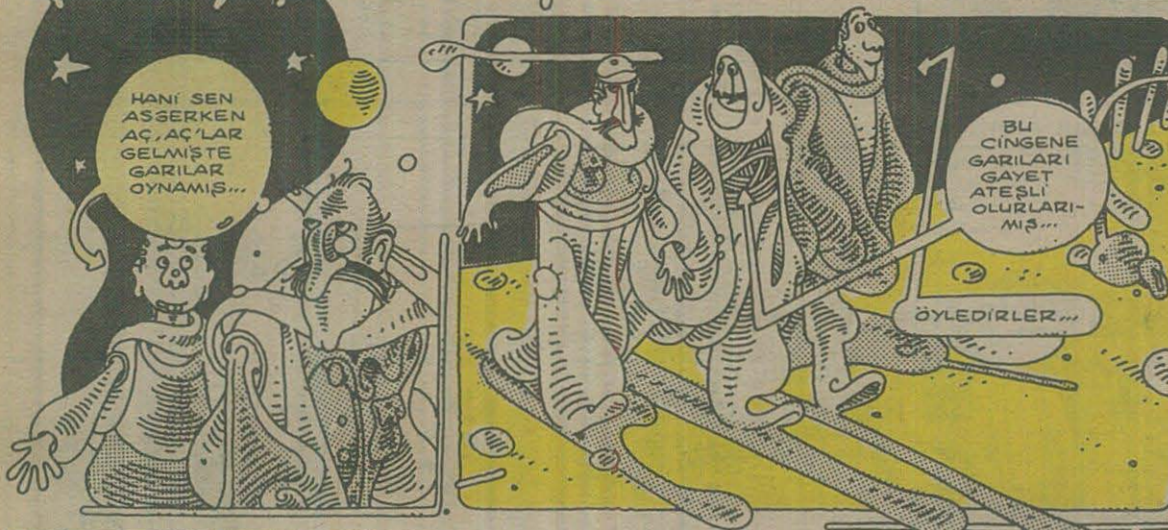

EŞOGELİN

YAZAN: Mehmet OT
Cizen: CABBAR

ÖZET

50-100 kişilik bir göçebe çingene topluluğu bir kört köyünün yakınlarında çadır kurar. Bu durum köylülerde birtakım önyargı ve beklentilere yol açar. Ve hemen o gece köylülerden birkaçı gizlice çadırların oraya gider.

Bizim de bir çift SÖZÜMÜZ VAR

Kadının Yeri...

Beş yıl önce Gümüşhane'nin Bayburt ilçesindeki bir ilkokulda öğretmenlik yaparken orada tanıştığım bir kıza gönül ilişkimiz oldu. Tanışmamızdan bir yıl sonra da evlendik. Bizim eski hanım doğru dürüst okuma yazma bile bilmiyordu. Fakat, ben büyük özveride bulunarak, aylarca uğraştım ve hanıma okuma yazma öğretirken, dışardan ortaokul diploması almasını sağladım.

Dört yıl sonra İstanbul'a tayin oldum. Hanım da bir işe girerek geçimimize katkıda bulunmaya başladı. Ancak, günler geçtikçe, işyerindeki mesai arkadaşlarının etkisiyle olsa gerek, son yılların modası olan feminist fikirleri kendisini kapırdı. Birkaç kez ikaz ettim, aldırış bile etmedi. Evde huzurumuz kalmadı. Yeni doğan oğlumuzla bile ben ilgileniyordum. Bir gün; işyerindeki arkadaşlarından genç bir oğlanla beraber olduğunu söyleyerek ayrılmak istediğini belirtti. Ben de uygar insanlar gibi davrandım ve tek celsede boşandık... Halen o oğlanla birlikte, nikâhsız olarak aynı evde yaşadıklarını sağdan soldan duyuyorum. Bir yaşındaki oğlumuzu da bana bırakıp, arkasına bile bakmadan çekip gitti... Büyüklerimiz, "kadının yeri evidir..." derlerdi de inanmazdım. Şimdi onlara hak veriyorum.

İlhami Morgül / İST.

ARÜN...

Çizgilerin gelecek için umut verici. Cesaretli çinilemen var. Karikatür, her noktasını en ince ayrıntısına kadar düşünmeyi gerektirir. Yazı balonunu, konuşan iki kişi arasına sıkıştırman iyi olmamış. Yaralı bir insandan neden kan akıyor!.. Senden daha güçlü espirisi olan karikatürler bekliyoruz.

Özbi KORKMAZ-İZMİT

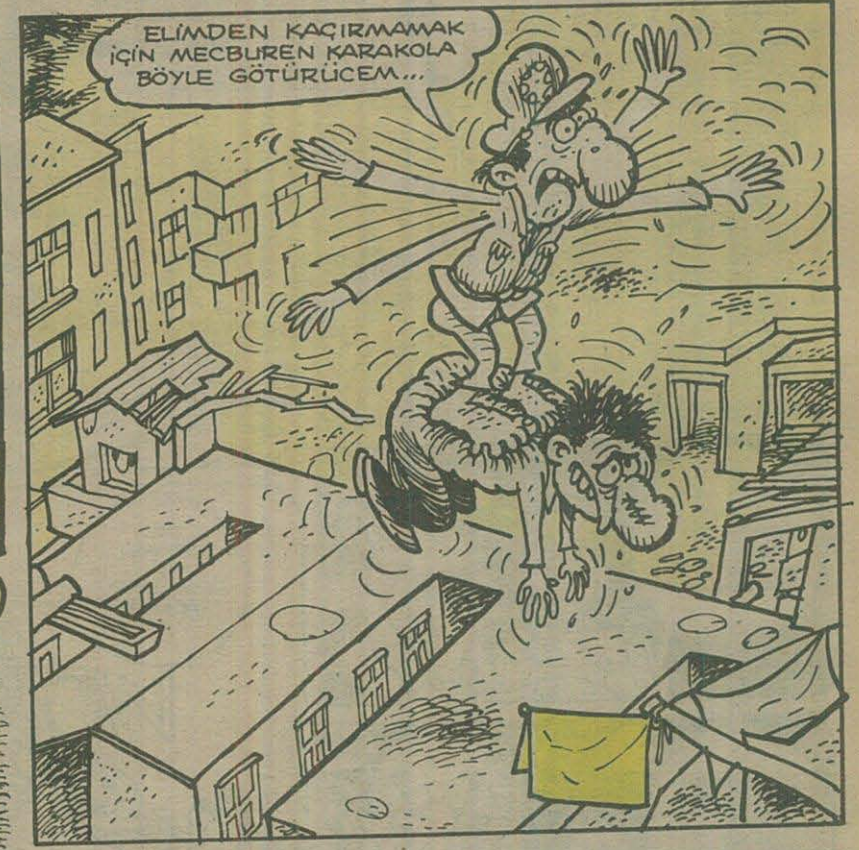
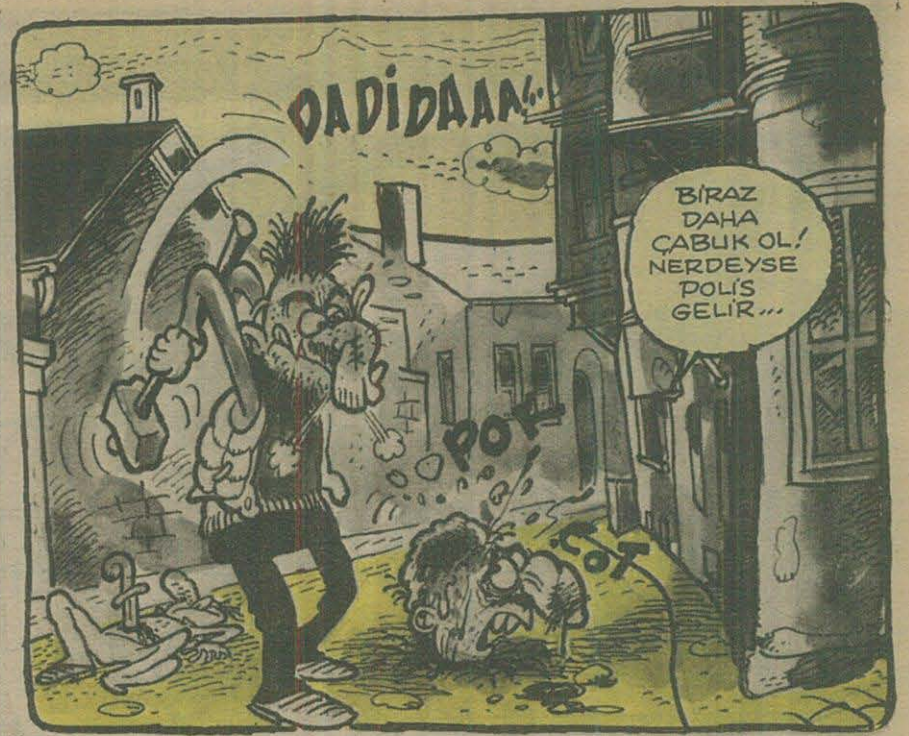
Espirin güzel. Karikatürlerini kurşun kalemle değil, tarama ucu ve çini mürekkebi kullanarak çizmelisin. Tabii önce hareket, desen ve çizgi çalışman gerekiyor. Eller, keman ve zincir pek te iyi durmuyor. Eşya çizimlerine hemen bu karikatüründekilerle başlayabilirsin.

DUYURU

"KALEMAŞÖR" Mizah Dergisi 1 Şubat 1990'da Mersin'de çıkıyor. Karikatür ve yazı gönderi adresi:

Mehmet DURU
P.K.740 MERSİN

POLİSİYE SAHİSLAR

EŞOGELİN

YAZAN: Mehmet OT
Çizen: CABBAR

AMAN TERTİP

NEVZAT ZEYLAN

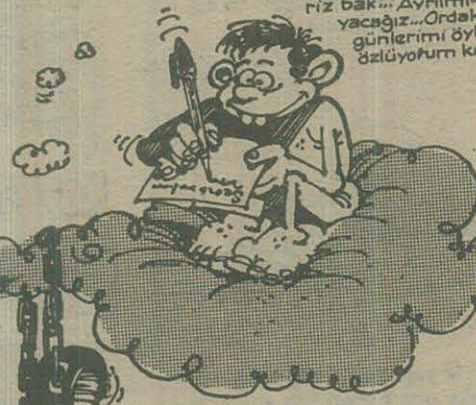

SAFMI SAF ÇOCUĞUN ULASHMAYAN MEKTUBU

Birtanecek sevgilim Hande... Seni öyle özledim ki anlatamam... İnan bak devamlı aklımdasın sıcak ellerini, güzel kahve rengi gözlerini o bilingili tatlı sözlerini çok özledim... Hap birçok şeyler yapmak istedin... İstedğin şeyleri yapmadan inşallah buraya gelmezsin... (Bunu isteyip, istememem duygularına göre değişiyor aslında) Seni öylesine özledim ki, seni yüreğime derin gömdüm... Bitmeyen sonsuzluk var burada nasıl olsa... Bekliyeceğim... Ve sonra o sonsuzlukta hep beraberiz bak... Ayrılmıyacagız... Ordaki günlerimi öyle özledim ki...

Oku yada ve qizdi...

...Yaşadığım bütün anları hemde... En eskilerini bile bebeklik günlerimden

...Babamın beni ilkökula götürdüğü günü...

Sevgili öğretmenlerimi birbir hatırlıyorum...

Lisedeki arkadaşlarım ve seninle tanıştığım gün öyle güzeldi ki... O zamanlar...

O sopsuğuk günlerde nede güzel ısırdık dirm simski sarı larak birbirimizi bebedim, canım benim...

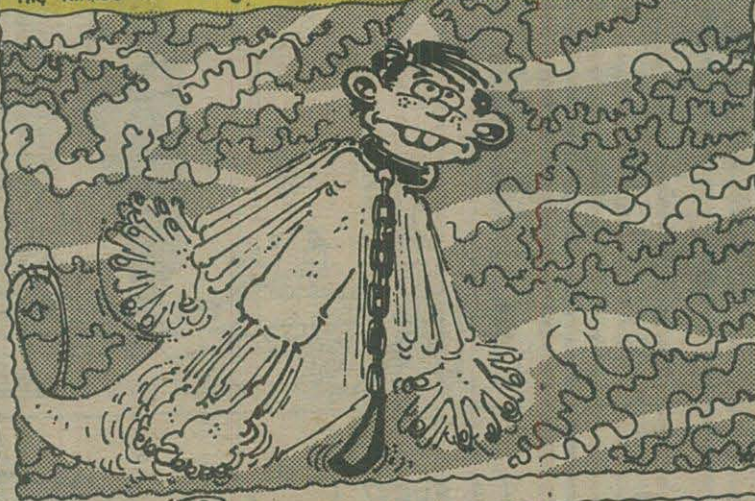
Sizinle o geceleri hatırlayınca içim biraz burkuluyor işte o zaman biraz kötü oluyorum...

Ve... Beni senden ve dünyadan ayıran hastalığım... Doktor Nassi ölümüm, söyleyin n olur hadi be...nasılz

Sonrasını anlatayım sana... Bilmiyorsun... Acayip bir hafiflik hissettim hiç kimsenin olmadığı bir yere geldim...

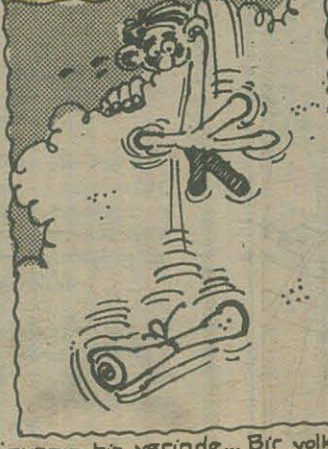
...Burada istediğim herşey oluyor... Ne düşünürsem belriyor yanımda... İnsanlar dışında...

...Şimdi sana yazıyorum... Mektubum ulaşacak mı bilmiyorum... Buradan mektuplar aslında hiç ulaşmazmış oraya... Hap yazırmış yinc... Umutla Benim yaptığım gibi...

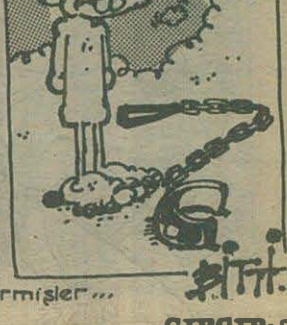
Ama... Bizim o hep düşün-düğümüz gökkuşağı varya...

...Yazılanların renkli duygularıymış, öyle söylüyor-lar burada... Bilmiyorum mektuplarımla elime geçi-yor mu... Geçmiyorsa bile gökkuşağını seyretmeni istedim...

Haa... Birde yanımda bu-raya geldiğimden beri duran bir zincir var... Ona bakınca da... Yaşan-tımdaki birçok insan ge-liyor aklıma, sanki sen de varsın onların içinde... Seni çok seviyorum... Devamlı mutlu ol sevgilim... Ufuk...

Sonra Ufuk, o zinciri attı... Ve Dünyanın bir yerinde... Bir volkan patladı... Yüzlerce insan öldü... Yani Ufuk'un olduğu yerde öyle söyliermişler...

EŞOGELİN

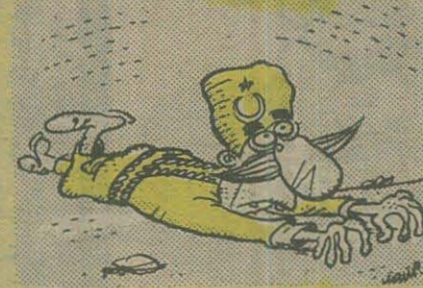
YAZAN: Mehmet OT
Cizen: CABBAR

ACIBALAR

KUTSİ AKILLI

Kore gazilerine 3 ayda bir verilen 113 bin lira kesildi, Kurtuluş Savaşı gazilerine ise 3 aylık 200 bin lira veriliyor. Asker milletin savaşan askerine reva gördüğü "sürünerek marş marş" mı acıba.

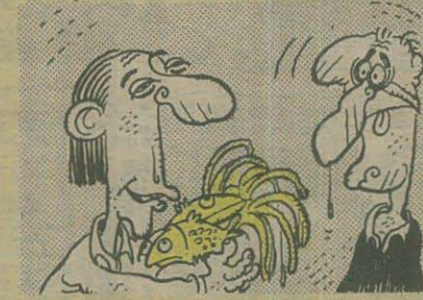

Adnan Hoca'yla yapılan TV röportajı yaından kaldırıldı ama haberi baş sayılda geçmeyen gazete bulmak mümkün değil. Amerikalıların dediği gibi "merak kediyi öldürür"se belediyeye iş kalmadığının kaç kişi farkında acıba.

Sn. Özal'a fındık şeref madalyası verilmesi kararlaştırıldı. Öneren ise Ünal Sagra, Talledi için ne fındıklar kırılıyor acıba.

Hasan Celal Güzel, "Yolsuzluklarla savaşacağız" dedi. Savaş baltasını çok mu derine gömmüştü ki 7 senedir çıkaramadı acıba.

Japonlar "Santral Aliğa'yı cennete çevirecek" diyerek iri balık ve lezzetli sebze vaat etmişler. Radyasyonlu artıklarını da mı kakalamayı düşünüyorlar acıba.

Karşılıklı konuşma sanatının sadece yarısını mı biliyoruz acıba.

Yeteneğimizin yetersiz kaldığı ürünleri başkası sunduğunda yerimizi korumak amacıyla boklamak yığıtığımızın şanından mı acıba.

Etrafta tadına bakılmadık karı bırakmaya çalışıp da evlenirken "Ben kız oğlan kız isterim" diye tutturanlar mı bizim "fallatun senfonik" katsayımızı arttırıyorlar acıba.

Fahişelere tecavüzdeki indirim % 66 iken % 50'lik kış sezonu indirimiyle kim ilgilenir acıba

Filiz A. Adana

Astronomik fiyatlar karşısında neden astronot maaşı alamıyoruz acıba

Uğur Özgül - İstanbul

Yapılan son tahminlere göre 1993 yılında nüfusumuz 63 milyon olacaktı. Sanayi ve teknolojiye önem vermediğimiz göre kahvehane sektörünü mü cezrevi sektörünü mü geliştirecek acıba

Süleyman Özçelik - Konya

On yıl önce kullandığımız kâğıt beş - on liralıklar tarih oldu. Olay olmasa bile tarih yazan bir toplum olduğumuz doğru mu acıba.

Mahmut Küçük - İzmir

Bir yanı
İllegal ç

KOFTİK

KAVGA ETME SEBEP OLMU
DEŞİME LAF
AT BAKIM.

EUNİZİ BİRAZ
TUTUN / KIZA
YANINDAKİ MA
NİN ORDA BUL
UM DEMİŞİM Y
USLUKLA... ÇABU
MAVİ BNA...
ÇABUK.

AHM

UL
BU
H

UL

METALUX DUYGULAR

● METAFOR FUCKS...

METİN DEMİRHAN

● AT VE GRAMAFON İĞNESİ

● KARA KULE

ŞADIK ÜÇÜK

REZİL-i RÜSVAN

● UYKUDA RELAX

FARUK BAYRAKTAR

● KIŞ KİYAMET

● HANTAREN METALE

● BÖYLESİ DE VAR

● İSKELE - EN ACELE

MİZAH ÖYKÜSÜ

Marhabba Askar!

Serdar A. YETKİN

İki yıl önce bir cumartesi günü, kahvede oturmuş gazeteden askerliğin kısaltılması olasılığını anlatan bir yazı okuyordum. Bir iki ay bile kısaltıldığını öğrenmek beni çok mutlu edecekti. Tam o sırada en yakın arkadaşım Hulki, yanında biri olduğu halde yanıma geldi ve onu bana tanıştırdı.

- Bak bu Hans, dedi. Almanya'dan mektup arkadaşım. Beni ziyarete geldi.

Hulki Hans'a dönerek içinde "Cevat" yani benim adım geçen bir şeyler söyledi. Ben elimi uzattım. Hans gülererek,

- Marhabba askar, hazrol, sağ ol! dedi ve elimi sıktı.

Rengim atmıştı. Anlaşılan Hulki benim yakında askere gideceğimden söz etmiş, Hans da benimle dalga geçiyordu. Hulki pis sırıtarak,

- Bizimki havaalanında bir karşılama törenine rastgelmış dedi. Geldiğinden beri olur olmaz her yerde, "Rahat, hazrol, marş marş, marhabba askar, sağ ol, nassin, sağ ol, törhen bithmiştir kometeynim" deyip duruyor. Hans da onayladı:

- Marş marş, sağ ol.

Oturup konuşmaya başladık. Hulki Hans'la aramızdaki çeviri işini de üstlendi. Bir ara, Hulki niçin somurttuğumu sordu. Askerlik yüzünden olduğunu anlattım. Birkaç ay sonra gidecek ve bir buçuk yıl çevremden, işimden ayrı kalacaktım. Diğer taraftan da, her adımda askerlik bir engel olarak karşıma dikildiğinden bir an önce yapıp gelmek istiyordum. Bu ikilem beni yıkıyordu.

Kahveci geldi. Ben çay söyledim, Hulki orta kahve... Hans,

- Törhen bithmiştir kometeynim, dedi.

Ona da kahve söyledik. Hulki Hans'a Türk kahvesini anlattığını sarıdığım bir şeyler söyledi ve parmak uçlarını birleştirerek elini bir aşağı bir yukarı "nefis" anlamında salladı. Kahveler ve çay geldiğinde Hans da kahveciye aynı işareti yaparak,

- Sağ ol, nassin, sağ ol kometeynim, dedi.

Bir süre Türk - Alman dostluğundan söz ettik. Hans bizim konukseverliğimizden şımardı ve ülkesinin bu kadar yüceltilmesini "Doçland Doçland über alles" diyerek yanıtladı. Ben de altta kalmadım. "On yılda on beş milyon genç yaratık her yaştan" dedim. Hulki sözlerimi Hans'a çevirdiğinde çok memnun oldu ve,

- Rahat, marş marş, sağ ol, diyerek güldü.

İlk tanıştığımız anda biraz kızmakla birlikte Hans'tan hoşlanmıştım. Ama yine de laf sokuşturmaktan edemedim. Ona ırkçılıklarından, işçilerimize davranışlarından söz ettim. Hulki, sanıyorum söyleşimize gölge düşmesin diye bunların yerine daha güzel şeyleri çevirdi. Hans, "Marş" diyerek kafasını salladı, yani anladığını belirtti ve bana bir şeyler anlatmaya başladı. Doğal olarak arada geçen "hırk"lar dışında bir şey anlamıyordum. O da burun çekme sesi idi.

Her söylediğini anlamışım gibi sözlerini sürdürürken, bir ara nefes almak için ara verdi. Tam o sırada lafa atlayarak, - Kreiskolbenmotoren, dedim. Bu sanırım döner pistonlu motor anlamına geliyordu. Okuldayken bir kitapta okumuştum. Hans'ın şaşırdığını görünce bu kez de radyodaki Almanca haberlerden öğrendiklerimi söyledim:

- Guten morgen aufviderzin vir lernn doç.

Hans anlamadı. Hulki,

- Ne yapıyorsun yahu? dedi.

- Adam beni sinir etti, dedim. Türkiye'ye gelirken birkaç kelime öğrense günaha mı girerdi? Havaalanı karşılamasından başka bir şey bilmiyor.

Hulki,

- Rahat bırak adamı, dedi. Askere gideceksin diye sinirlerin bozulmuş senin. Hans da kafasını sallayarak onayladı:

- Marş marş, nassin?

İş kötüye varmadan Türk - Alman dostluğunu pekiştirircesine öpüştük ve onlar gitti. Ben bir süre daha gazetem ve düşüncelerimle baş başa kaldım.

İki gün sonra, yani pazartesi günü Taksim'de bir işimi halletmiş Osmanbey'e doğru yürüyordum. Yine askerlik sorununu aklımdaydı. Askeri hastanede muayenelerden geçerkenki halimi düşünüyordum. Hemen havaya giriyor insan. Olur olmaz her yerde hazırola geçiyor, soruları ileriye bakarak gür bir sesle yanıtıyor.

Radyoevinin önünde bir tanışma rastladım. Bir süre havadan sudan konuştuk.

Harbiye Orduevi'nin önünden geçerken nöbet tutan askeri gördüğümde kısa bir süre için unuttuğum sorun yine aklımdıydı. Askerler, tüfekleri ellerine put gibi duruyorlardı. Dedik ya, hemen havaya giriveriyor insan. Yürüyüşüm dikleşti, adımlarım sertleşti. Kollarımın sallanışı bile daha bir nizamiydi. Tam o sırada kulağımın dibinde biri,

- Marhabba askar! dedi.

- Sağ ol! diye bağırdım. Bağırdım ve kendime geldim. Kafamı bir çevirdim: Hans!...

Neyse ki, içinde bulunduğum durumu sezip ortadan kayboldu da, Türk - Alman dostluğu yara almaktan kurtuldu!

-Bitti-

CENGİZ ÜSTÜN

• Tüm hakları Çağdaş Yayıncılık ve Ticaret A.Ş.'ye aittir. İzinsiz kullanılamaz. İktibas ve iftibas edilemez.

SADIK UÇOK

YÜZBAŞININ KIZI

ÇARŞI İZNİ

ŞINAV

DENEME

YAKUP KARAHAN

Muhlis Bey VE Yavlum Mithat

Yazan - Çizen
AYHAN

Hastane (ya da hasta olunan yer) bil çoğumuzun helenedense ise, sağdece hasta olduğumuz zaman aklımıza gelen bir yelleşim birimidir. Ama (fakat) bu eskiden idi. Şimdi olaya sağlam kafa ile gilen, sağlam vücut ile çıkamıyor, kadavrala olalak çıkıp, vatana hizmet veriyol. Bunun nedeni ise, sebebi de ortaya başboş bıkalıan mikloplalın hastalarla yüs - gös olması ve onları ayartarak dünyayı başlarına zindan (öböl dünya) etmelelidir.

Hastanelerin bil kanayan yarası da - acil de ki hastalardan başka - doktor sayısının yetişmemesidir. Yüz hasta ve beş hemşireye sağdece bil tane doktor düşüyor. İnsaflı Doktor hangisine baksın, (hemşirelere mi) O da naapıyor! Alıyor bil hastayı, ona bil saat içinde tıp sanatını öğretiyor. Solna hastalalı fifti - fifti paylaşıp icabına bakıyorla.

Aslında, hastaneler birer eğitim - öğretim kulumuna dönüştürülüp, gelen hastalara tıpça bilgilel (ip uçlalı) verilip, "Kendi kendini, kendin iyileştire, be adam!" kumpanyası açılırsa ise doktollara da gelecek kalmaz.

Aitlik usta olmanın zamanı geldi... Ameliyatla usta olucan bu kıyagımı unutma Mithat...

BİR ÇUVAL İNGİR

MUZAFFER
ARAYHAN

Beyefendi'nin Mal Beyanı...

- Alo! Beyefendi, Gırgır'dan arıyoruz... Biliyorsunuz, herkes mal beyanında bulunuyor. Sizden ses seda çıkmayınca merak ettik. Dünya halı bu. Allah korusun, para kasanızı kapatmaya çalışırken fıtık mı oldunuz, yoksa Amerika'daki çiftliğinizde gezerken ayağınıza paslı çivil mi battı diye çok endişe ettik efendim.

- Heh heh he! Eksik olmayın! Şimdi, atalarımızın güzel bir sözü vardır. Teyzemin şeyleri... Yok yok o başka!... Hah buldum! Mal sahibi, mülk sahibi, hani bunun ilk sahibi? Yani, meseleye "O onu nereden buldu?", "Bu bunu kimden aldı?" diye bakmamak lazım. Adam malı götürmüş ya, siz ona bakın! Tabii bunlar hep komünist oyunları. Netice olarak, vatan, millet, Sakarya! Üstüne 12 Eylül!

- Peki, mal beyanı?
- Huzur ve güven ortamı. Biraz da millî birlik ve beraberlik.
- Beyefendi, mal beyanı diyorum. Daha hazır değil mi?

- Canım, patlamadınız ya! Hazırlıyoruz işte! Yarısına filan geldik. Damat da biz de. Zaten o olmasa işin içinden çıkamayacağız. Benim malımı mülkümü benden iyi biliyor köftehor! O hatırlatmasaydı, Antalya'daki otel hiç aklıma gelmeyecekti, iyi mi? Zamanında tolodan on iki tutturmuş-tum da, o parayla almıştım, heh he! Ulan on katlı otel unutulur mu? Unutuluyor işte! Dış mihraklar adamda akıl bırakmıyor ki! Ayy! Bir dakika! Dış mihraklar dedim de aklıma geldi. Damat! Damat! Hay kafana tokmak insin e mi! Ulan iki dakika telefona ayrıldık, viskinin dibini buldun hemen! Bak damat, değerli basın mensubuyla konuşurken aklıma geldi, New Jersey'deki kuru temizleme dükkanını yazdık mı? Yaa, gördün mü? Ulan, babadan kalma dükkanı gavurların eline bırakacak az kalsın! İşte Osmanlı imparatorluğu böyle batı. Ve son bağımsız Türk devleti... 12 Eylül öncesine dönmek isteyenler var. Nerede kalmıştı?

- Beyefendi, mal beyanı hazırlama çalışmalarınızı izlememe izin verir misiniz?

- Muhterem valideniz nasıllar, güzeller mi?
- Anlamadım?
- Ulan, anla işte! "Anan güzel mi?" demek bulduğumuz mevkiyle bağdaşmadığı için böyle süslü konuşuyoruz. Normal konuşunca üslubumuzu tenkit ediyorsunuz. Böyle süslü konuşunca da kıçüstü oturup kalıyorsunuz!

- Yani mal beyanında bulunmayacak mısınız?
- Bulunacağız kardeşim, bulunacağız. Neyimiz var neyimiz yok önce kendimiz bir anlayalım, münasip bir kısmını da beyan edeceğiz elbet!
- Servetinizin bir kısmını saklayacağınızı mı söylemek istiyorsunuz?
- Ee, mecburen! Yarın öbür gün yine mal beyanı diye tuttururlarsa, mahcup olmayalım. O gün için de kıyıda köşede bir

şeyler bulunsun.

- Peki, şimdi açıklayacağınız mal varlığınızı öğrenebilir miyiz?

- Tabii! Erkeğin malı meydana olur. Yani, yüce milletimizden gizli bir şeyimiz yoktur demek istedim. Vicdanımız rahattır. Atatürk Barajı'yla sulanacak tarlalarda pancarlar... Ne diydük? Evet, mal beyanı. Şimdilik, iki oda, salon - salamanje bir daire, bir Japon sobası, iki kilo da kayısı pestilli. Japon sobası babadan kalma. Kayısı pestilini memleketten yolladılar. Yeter mi?

- Aman efendim! Kimse inanmaz, biraz arttırın.

- Peki. Senin güzel habrin için bir kavanoz da neskafte. Ama bu son!

- İyi ama, kamuoyu bu açıklamayla ikna olacak mı sanyorsunuz?

- Kardeşim, inanmayan gelsin baksın. Kahve kavanozu mutfak dolabının alt gözünde duruyor. Hey gidi günler! Bir zamanlar memlekette kahve bulunmazdı. Şimdi hangi çekmeceyi çeksen içinden kahve çıkıyor. Neden? Dış itibarımız arttı da ondan. Birlik ve beraberlik. Birliktelik... Ömür boyu... Ne diydük?

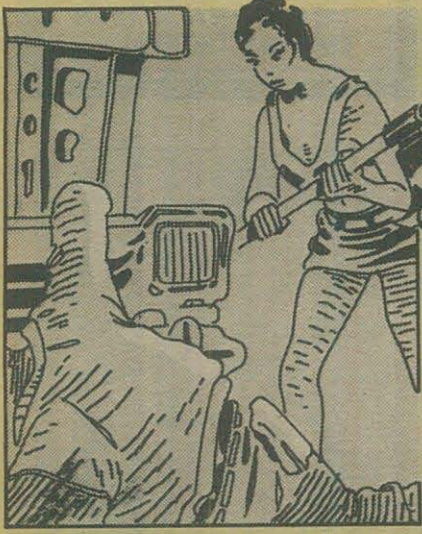
- Beyefendi, zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederim. İyi günler dilerim.

- Güle güle kardeşim! Güle güle! Damat! Zıkkım iç e mi! Birak çabuk o şişeyi! George'un hediyesi ol

OTOSTOP

Yazan: NEVZAT ZEYLAN
Çizen: NACİ KÖKSAL

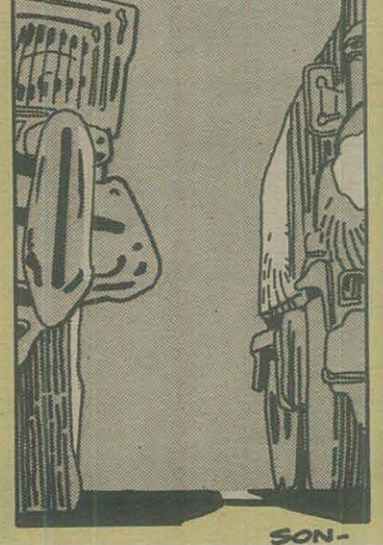
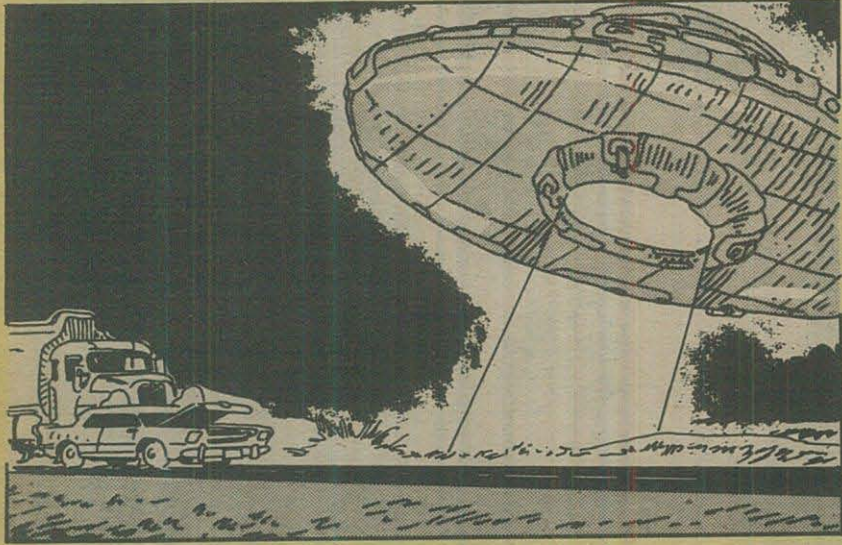
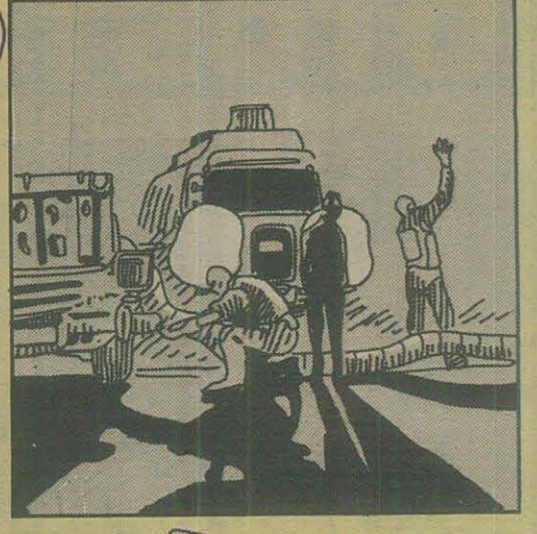

GELEBİLİRSİNİZ...
İSTEDİĞİMİZ KENDİ
AYAGIYLA GELDİ...

BÜTÜN KANI TRANSFER
EDİN... YAKIT BULDUĞUMU-
ZA GÖRE BU İANET
YERDEN GİDEBİLİRİZ!

SON-

BENCE

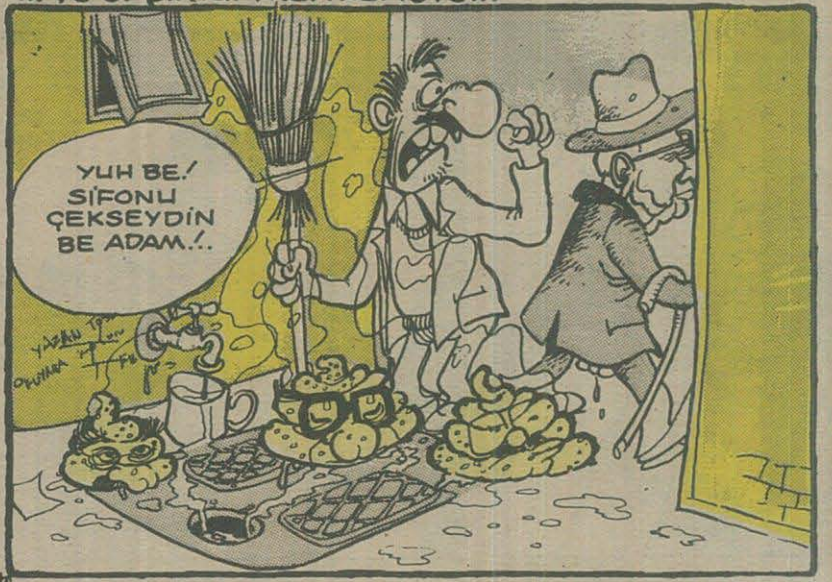

HER
DARBEDEN
SONRA
YENİLERİ
TÜRER
BUNLARIN!

hepinizin
anasını
avradını...

...Ve o, şimdi Marmariste...

YUH BE!
SİFONU
ÇEKSEYDİN
BE ADAM...

ÇOCUĞUN
İSMİNİ, ANKARA'YA
GÖNDERDİĞİMİZ
İSİMLER ONAYLA-
NIP GELDİKTEN
SONRA KOYCAĞIZ
HANE...

HAFİFLETİCİ
SEBEPLERDEN
SANIĞIN
BERAATİNE
VESAİRE...

SONUNDA
DEVLET
VARLIĞIMIZI,
YAŞADIĞIMIZI
KABUL ETTİ...

SERİFİ ŞAHİN

uyanık AVNİ

YAZAN ve
ÇİZEN:
AYHAN

Hİİ
HÜÜN!

DİGİ
DİGİİ!

CAAV!
CAAV!

HOOV
NAAA!..

HİGİİN
DAAAH!

CEEH
DİGİİ!

UMMH
HIGH!

KORKUTMAYA ÇALIŞIRKEN
BANA BAKMAYI UNUTUYOR-
SUN ŞAPŞAL!..

SELİM ŞAHİN

BİZ ASLIMIZI
UNUTMAYIZ. KÖYDE
ÇEŞMEDEN SU İÇ-
MEYE BAYILIRIM...

SURULUP

SIRIL
SIRIL...

DAKTİLOM
BUGÜN ÇOK
ÇALIŞTI. ARTIK
EVE GİDİİM...

DÜKKANI KAPADIM. EL-
DİVENLERİ GETİRMİYİ
UNUTMUŞUM. EVE KADAR
BÖYLE GİDİCEM...

YAPMA LAN DUR!

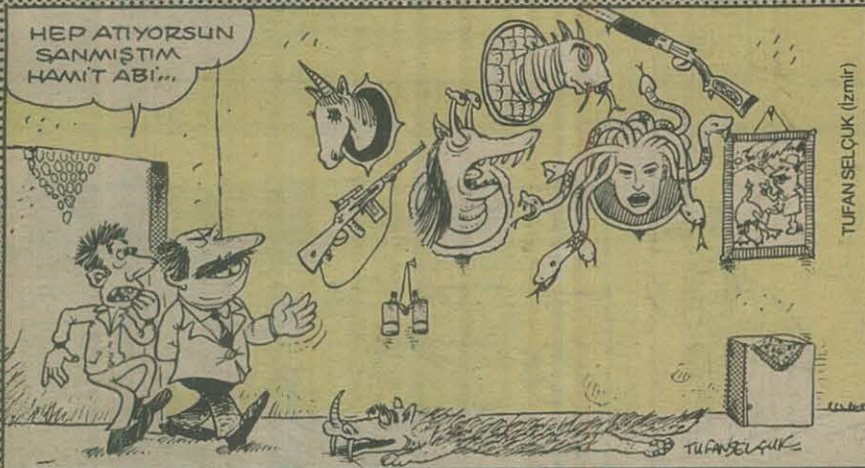
ÖPÜJEM
ABİ!

MUCK... MUCK... MUCK...

ÜSTAD, YİNE TAŞ
KAYBETMİŞLER. SEN
BİZE İKİ TANE ÜÇLÜ
BİR TANE DE ALTI
LI YAPSANA!

METEOROLOJİ

SEVGİLİ
ANNECİĞİM VE
BABACIĞIM. ORALAR-
DA HAVALAR NASIL?
BANA BİLDİRİN...

FIRT Bu hafta da
tüm okurlarına

**İLGİNÇ SLOGANLI
ÇIKARTMALAR VERİYOR**

**Bu Pazartesi
bayinizden mutlaka isteyiniz...**

GIRGIR

Tüm hakları Çağdaş Yayıncılık ve Ticaret A.Ş.'ye aittir.
İzmir, İstanbul, Ankara, Bursa ve diğer şehirlerde.

YIL: 18
SAYI: 907
21 OCAK 1990 PAZAR

Baskı yeri: Hürriyet Ofset A.Ş.
Sefaköy-İSTANBUL

Yönetim yeri: Alayköşü Caddesi
Cağaloğlu-İSTANBUL

POSTA KOD NO: 34410

Sahibi: Çağdaş Yayıncılık ve Ticaret A.Ş. Adına: Ertuğrul Akbay

TEL: 527 87 86 - 512 41 13 (2 Hat)
527 72 65 FAX: 511 11 00

Sorumlu Yazışları Müdürü: İSMAİL PEHLİVAN

KIBRIS: 600 TL. İNGİLTERE: 50 P. AMERİKA: 1.5\$. HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7FF. İSVEÇ: 6.25 KRON

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>